

1. *The Exhibition Between Us*, 2019
(*De tentoonstelling tussen ons*)

twee platen uit graniet, steenkapper, twee bezoekers, tentoonstelling, performance

De namen van de eerste en de laatste bezoeker van de tentoonstelling zullen door een steenkapper in de granieten platen worden gekapt. De naam van de eerste bezoeker werd gekapt bij de opening en de naam van de laatste bezoeker wordt gekapt op het moment dat de tentoonstelling sluit.

2. *2m Long of Isolated Darkness*, 2017
(*2m lengte van geïsoleerde duisternis*)

isolatieschuim, lege metalen buis, duisternis

Deze drie gelijkaardige werken liggen verspreid over verschillende tentoonstellingsruimtes en werden oorspronkelijk ontworpen als geluidssculpturen. Ze bestaan elk uit een holle metalen buis van twee meter lang, bedekt met isolatieschuim. De twee meter duisternis die elke buis omsluit, wordt op deze manier geïsoleerd van de tentoonstellingsruimte. Binnenin deze schuimsculpturen bevinden zich dus drie objecten die onzichtbaar blijven. Het innerlijke van de sculpturen is belangrijker dan de zichtbare, formele kenmerken ervan.

3. *Dead Drawing*, 2011
(*Dode tekening*)

potloodstift, tekening gemaakt met dezelfde potloodstift, nagels
Collectie S.M.A.K.

'Dead Drawing' is een minimalistische installatie. Een kale grafietstift rust op twee spijkers aan de wand. Daarboven: twee lijnen, getekend met dezelfde grafietstift. Samen vormen ze een gelijkzijdige driehoek. Visueel is dit werk erg eenvoudig maar tegelijk is het suggestief. De betekenis ervan is niet eenduidig te vatten en laat ruimte om er persoonlijke verhalen aan toe te voegen. 'Dead Drawing' toont de sporen van een handeling. De handeling zelf is onherroepelijk voorbij.

4. *Dream Salt*, 2014
(*Droomzout*)

een gelijke hoop van gemengd suiker en zout

'Dream Salt' bestaat uit een hoop van gelijke hoeveelheden suiker en zout. De twee eenheden zijn gelijk qua vorm maar verschillend van aard. Toch vormen ze één lichaam en kunnen ze niet worden gescheiden. Het werk is een allegorie op de liefde. De vochtige lucht in de tentoonstellingsruimte verhardt de zachte structuur van de hoop, die tegen het einde van de tentoonstelling één solide geheel zal vormen.

'Dream Salt' maakt samen met 'A Mixed Up Dream #1' (nr. 22 in deze gids) en 'A Mixed Up Dream #3' (nr. 12 in deze gids) deel uit van een serie werken die in 2016 begon. Witte hoopjes suiker en zout liggen op de grond, rusten op de schappen van een kast of bevinden zich in de zakken van een jeansbroek. Het zijn dromerige visioenen die niet rationeel kunnen worden ontcijferd.

5. *Mon Amour*, 2012-'17
(*Mijn liefste*)

supermarktticket, stift

De kunstenaar kocht enkele producten in een Parijse supermarkt. De zorgvuldige selectie van de koopwaren en de volgorde waarin ze werden afgerekend onthullen een geheime boodschap op de bon, aangeduid met stift: 'mon amour'. Het systeem werd geïnfilteerd en onderging een transformatie van binnenuit. Al is die fragiel, want het papier van het ticket is dun en de opdruk vervaagt met de tijd door zonlicht.

6. *Catwalk*, 2019
(*Catwalk*)

beschilderde metalen structuur, beschilderd hout,
museummedewerkers, tentoonstelling, performance

Deze 'performatieve' constructie maakt de relatie tussen kijker, museum en kunstwerk zichtbaar. 'Catwalk' is een verhoogd pad dat enkel voor de medewerkers van dit museum is bestemd en hun beweging scheidt van die van de bezoekers. Tijdens de hele duur van de tentoonstelling mag het museumteam deze tentoonstellingsruimte enkel via dit pad betreden, zonder de grond te raken.

Dit zorgt voor een bevreemdende verhouding tussen de aanwezigen in de zaal. Het pad kan worden gezien als een neutraal ruimtelijk structurerend element, maar ook als een horizontale uitkijktoren. Afhankelijk van de interpretatie verandert de perceptie van het museumteam.

7 *Amitié, 2018*
(*Vriendschap*)

Stan Smith-schoenen

Twee nieuwe schoenen van hetzelfde paar werden van elkaar gescheiden. De linkerschoen werd door de kunstenaar gedragen gedurende zijn reizen in Europa gedurende 6 maanden. De rechterschoen werd gedragen door zijn vrienden in Beiroet. De twee schoenen werden ter gelegenheid van deze tentoonstelling terug samengebracht.

8 *A Removed Stone, 2013*
(*Een weggenomen steen*)

steen, tentoonstelling, bos, projectie op tapijt

Charbel-joseph H. Boutros: "Ik haalde een steen uit een bos, het bos waar we speelden toen we jong waren. De oorspronkelijke locatie van de steen werd exact vastgelegd. Ik droeg de steen met me mee naar deze museumruimte. De steen ligt hier als een getuige. Wanneer de tentoonstelling is afgelopen, zal ik de steen terugbrengen naar zijn oorspronkelijke locatie en nauwkeurig opnieuw positioneren op de plek waar hij vandaan komt. Alsof er niets is veranderd. Of toch niet veel."

9a *Night Cartography #3*, 2016-'19
(*Nachtcartografie #3*)

vliegtuigslaapmasker, was van votiefkaarsen, dromen, wensen
lopende reeks

Was van votiefkaarsen (gestolen uit een kerk in de Libanese heuvels) werd gegoten op een slaapmasker dat meerdere maanden door de kunstenaar is gebruikt.

9b. *Geography & Abstraction*, S.M.A.K., 2017-'20
(*Geografie & Abstractie*, S.M.A.K.)

tapijt, betonnen cilinders, duisternis, warmte

Een tapijt bedekt holle betonnen cilinders met hetzelfde gewicht als dat van Philippe Van Cauteren, de directeur van dit museum.

10. *Untouched Marble*, 2014
(*Onaangeroerd marmer*)

kubussen uit Cararra-marmer, metalen structuur, fiets

Een kubus uit marmer, niet aangeraakt door mensen, werd uit een steengroeve gehouwen en vergezelde vervolgens de kunstenaar gedurende een maand in zijn alledaagse activiteiten – in zijn atelier, op café of in de cinema, op de fiets, in zijn bed... Hier wordt de steen tentoongesteld dichtbij een gelijkaardig exemplaar dat niet is opgeladen met intieme ervaringen.

11. *Life, Variation #2*, 2019-'20
(*Leven, Variatie #2*)

betonblok, watermeloenpitten

Watermeloenpitten rusten in een holte in een betonnen blok, een organische vorm verkregen door de afdruk van de vrucht waarvan de pitten afkomstig zijn. De pitten overleefden de afwezigheid van de vrucht en zouden kunnen ontkiemen, waardoor de oorspronkelijke vorm van dit kunstwerk zou worden gereconstrueerd. De holte, ontstaan onder het gewicht van de vrucht, bevat de essentie van de vrucht zelf.

12. *A Mixed Up Dream #3*, 2016
(*Een verwarde droom #3*)

kast, zout, suiker

'A Mixed Up Dream #3' maakt samen met 'Dream Salt' en 'A Mixed Up Dream #1' deel uit van een serie werken die in 2016 begon. Lees meer informatie bij 'Dream Salt' (nr. 4 in deze gids).

13. *Parler à un mur*, 2011
(*Praten tegen een muur*)

sigaret, muur, tentoonstelling
performance

14. *An Artwork That Is Shown Close to the Model of the Unrealized Project Where Ideally That Work Should Be Shown, 2019*

(Een kunstwerk dat wordt getoond vlakbij het model van een ongerealiseerd project waarin dit werk idealiter zou moeten worden getoond)

geblazen glazen bol, water van de Atlantische Oceaan, een traan van het linkeroog van een galeriehouder, metaalstructuur, tapijt, woestijn- en zeezand, model van een ongerealiseerd museum, was van votiefkaarsen

Kunstwerken worden van de ene naar de andere tentoonstelling getransporteerd, van de ene naar de andere ruimte, telkens tentoongesteld in combinatie met andere werken, onder verschillend licht, bij verschillende temperaturen en in verschillende steden. In dit voorstel wordt het kunstwerk getoond bij de ideale architectuur waarin het zou kunnen worden getoond. Twee elementen structureren het apparaat conceptueel: ten eerste is er het werk zelf; en ten tweede is er een fantoom, een spookachtige aanwezigheid die het werk altijd vergezelt, een mogelijkheid die niet voltooid is en dat ook nooit zal worden, iets wat altijd op zijn uitvoering zal wachten. De kleine glazen bol bevat een traan uit het linkeroog van een galeriehouder, vermengd met water uit de Atlantische Oceaan.

In opdracht van Home Works 8, Ashkal Alwan, Beirut. Het architecturale model is een samenwerking tussen de kunstenaar en de in Beiroet residerende architect Christian Zahr.

15. *Three Abstractions on Three Histories*, 2016
(*Drie abstracties van drie geschiedenissen*)

drie witte hemden, metaalstructuur
Privécollectie, Frankrijk

In 'Three Abstractions on Three Histories' hangen drie hemden, schijnbaar dezelfde, hoog boven de grond. Het lijkt alsof ze van dezelfde persoon zijn, maar in werkelijkheid behoort een hemd toe aan de grootvader van de kunstenaar, een tweede hemd aan zijn vader en een derde aan de kunstenaar. Elk hemd verwijst naar een periode en bevat een deel van de geschiedenis van Libanon.

16. *Days Under Their Own Sun*
(*Dagen onder hun eigen zon*)

kalenderpapier, zon

Elke dag van een kalender werd blootgesteld aan de zon van die dag, van zonsopgang tot zonsondergang.

- . 9 augustus onder de zon van Mount Lebanon
- . 20 september onder de zon van Maastricht
- . 7 oktober onder de zon van Faraya, Libanon

De zongebleepte kalenderblaadjes belichamen deze vervlogen dagen en zijn als het ware historische en geografische getuigen. Bovendien 'verkleuren' ze telkens wanneer ze worden tentoongesteld en 'reageren' op de plaatselijke kunstmatige en natuurlijke lichtinval. Zo worden de blaadjes relikwieën, vluchtige fysieke resten van voorbijge zonnen en dagen.

17. *Reloading Passion*, 2011
(*Passie herladen*)

maracujá (passievrucht), elektrische oplader

18. *I Guess That Dreams Are Always There*, 2014
(*Ik denk dat dromen er altijd zijn*)

houten plank, kussen, donsdeken

19. *DRINK EUROPA*, 2013
(*Drink Europa*)

glas, 27 Europese mineraalwaters, bijzettafel

Dit glas is gevuld met gelijke hoeveelheden van 27 mineraalwaters van de 27 Europese landen.

Mehrer Quelle, Oostenrijk; Spa, België; Devin, Bulgarije; Jana, Kroatië; Saint Nicholas, Cyprus; Matton, Tsjechische Republiek; Egekilde, Denemarken; Saaremaa Vesi, Estland; Novelle, Finland; Evian, Frankrijk; Tönissteiner, Duitsland; Vikoc, Griekenland; Primavera, Hongarije; Ishka, Ierland; Acqua Panna, Italië; Mangali, Letland; Zalia Giria, Litouwen; Beckerich, Luxembourg; Royal Water, Malta; Muszynianka, Polen; Naturis, Portugal; Bachkovo, Roemenië; Miticka, Slowakije; Lucka, Slovenië; Gormaz, Spanje; Premier, Zweden; Bar-le-Duc, Nederland

20. *No Light In White Light, Night Cartography, Night of 5/10/16, 2011-'20*

(Geen licht in wit licht, Nachtcartografie, Nacht van 5/10/16)

carbon en acrylspray op wit papier, metaalstructuur
lopende reeks

Op het wit van de dag is de slaaptijd uitgewist. Elke nacht produceert een nieuwe tekening.

21. *Night Archive, 2020*

(Nachtarchief)

9 nachtcartografieën, 9 katoenen slopen, warmte, duisternis

'Night Archive' is een stapel van negen nachtcartografieën. Elke cartografie, een kaart die de slaap van de kunstenaar tijdens een welbepaalde nacht in beeld brengt, is bedekt met een katoenen doek. Slaap is een zwarte, mysterieuze leegte die de helderheid van een productieve dag onderbreekt. Deze stapel van cartografieën verenigt verschillende nachten en vertelt over hoe herinneringen en dromen worden gecreëerd.

22. *A Mixed Up Dream #1, 2016*

(Een verwarde droom #1)

jeans, suiker, zout

De linker broekzak van deze jeans bevat zout, de rechter suiker. 'A Mixed Up Dream #1' maakt samen met 'Dream Salt' en 'A Mixed Up Dream #3' deel uit van een serie werken die in 2016 begon. Lees meer informatie bij 'Dream Salt' (nr. 4 in deze gids).

23. *If Close to the Sun a Drop May Fall*, 2019
(*Dicht bij de zon zou een druppel kunnen vallen*)

tape, was

De kunstenaar bedekte een oude cassetteband met de was van een offerkaars, zodat het een soort gotische sculptuur werd. Verloren liedjes worden bewaard in de was, die magische eigenschappen aanneemt, omdat de verloren geluiden er eindeloos in weerklinken.

24. *Under the Shadow of Your Fingers*, 2019
(*Onder de schaduw van jouw vingers*)

video (5 min), laptop, e-mail bedekt met was, tapijt, schoenen, metalen structuur

Een video toont de handen van een vrouw die op een laptop typt. Het zijn de handen van de partner van de kunstenaar die na zeven jaar de eerste liefdes-e-mail die ze ooit naar hem heeft gestuurd opnieuw typt.

25. *Let It Ring*, 2014
(*Laat het rinkelen*)

performance

De kunstenaar belde drie telefoonnummers op, waarbij hij de telefoon telkens slechts één keer liet rinkelen. Precies zeven seconden scheidden de drie oproepen. De geografische positie van de telefoons werd nauwkeurig berekend. Ze bevonden zich elk op een ander continent en vormden samen een onzichtbare, perfect gelijkzijdige driehoek.

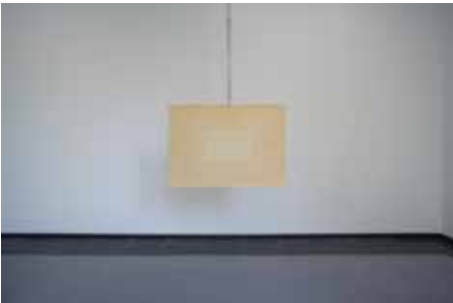
26. *Le dernier souhait d'Alfred Jarry*
(*the Last Wish of Alfred Jarry*), 2015
(*De laatste wens van Alfred Jarry*)

tandenstoker

De laatste wens van de Franse dichter Alfred Jarry was een tandenstoker.

27. *1m² of Lebanese Land Finally Liberated From This Shitty Situation*, 2016
(*1m² Libanese grond, eindelijk bevrijd uit deze kaksituatie*)
aarde uit Libanon, metalen gestel, houten plint, plexiglas cover
1m² aarde uit Libanon werd uit het land getransporteerd.

28. *Sun Work, Sun of Beirut*, 2017
(*Zonnewerk, Zon van Beiroet*)

krant, zon van Beiroet

- . in het midden, de zon van 16/08/17
- . errond, de zon van 16/08/17 en de zon van 15/08/17
- . in de rand, de zon van 16/08/17, 15/08/17 en de zon van 14/08/17

29. *I Stood in the Middle of the Strait of Gibraltar and Dropped My Left Tear in the Atlantic Ocean and My Right Tear in the Mediterranean Sea*, 2015-'19

(Ik stond in het midden van de Straat van Gibraltar en liet mijn linkertraan in de Atlantische Oceaan vallen en mijn rechtertraan in de Middellandse Zee)

metaal, water

De container links bevat water uit de Atlantische Oceaan vermengd met een traan uit het linkeroog van de kunstenaar. De container rechts bevat water van de Middellandse Zee vermengd met een traan uit het rechteroog van de kunstenaar.

30. *Souffles d'Artistes*, 2015
(Adem van kunstenaars)

werk van Charbel-joseph H. Boutros en Stéphanie Saadé
ballon, adem van de kunstenaar en zijn vrouw

'Souffles d'Artistes' is een allusie naar en een twist van het werk van de avant-gardekunstenaar P. Manzoni (1933-'63) met dezelfde titel, maar in het meervoud. Een ballon werd op de grond gelegd en opgeblazen met de adem van Boutros en zijn partner, kunstenaar Stéphanie Saadé – wat het onmogelijk maakt om ze van elkaar te scheiden.

31. *30 Suns Juxtaposed*, 2018

(30 zonnen naast elkaar)

performance

Gedurende dertig dagen wordt bij zonsondergang een museumwand overschilderd om de 'afdruk' van het subtiele daglicht onder een laag witte verf te bewaren. Tussen dertig lagen verf, en dus in de muur van het museum, worden zo dertig zonnen bewaard van de periode waarin deze tentoonstelling liep. Dit 'muurarchief' van zonnen wordt de drager van toekomstige tentoonstellingen die hier zullen plaatsvinden.

32. *Night Enclosed in Marble*, 2012-'14

(Nacht ingesloten in marmer)

Carrara-marmer, 1cm³ nacht van Kadisha Valley Mount

Lebanon, metalen scharnieren, lopende reeks

Privécollectie, België

Dit marmeren blok opent als een boek. In elk massief deel van de binnenkant van dit boek is 0,5 cm³ weggekap. Gesloten geeft dit 1 cm³ leegte in het centrum van het blok. De kunstenaar heeft het marmer op een maanloze nacht naar een bos gebracht. Het witte blok werd er geopend, zodat de nacht erin kon infiltreren, en werd daarna opnieuw gesloten, met binnenin 1 cm³ van die specifieke nacht. Van 'Night Enclosed in Marble' wordt door de kunstenaar een reeks gemaakt, waarbij elke doos een specifieke nacht van een bepaalde plek bevat.

33. *Night Cartography #2*, 2017
(*Nachtcartografie #2*)

deken, dromen, vuur

Voor 'Night Cartography #2' bedekte de kunstenaar zich gedurende één nacht met dit deken. Het deken werd achteraf traag en op een delicate manier verbrand, waardoor het veranderde in een rond territorium, een gat om dromen te vangen.

34. *Divine*, 2019
(*Goddelijk*)

gegraveerde marmeren plaat, T-shirt van de curator (Philippe Van Cauteren), hoop, werk

Deze tentoonstelling stelt het begrip 'tentoonstelling' in vraag. Dit doet de kunstenaar door de tentoonstellingsruimte en de mensen die eraan zijn verbonden, waaronder de curator, als materiaal te gebruiken. Het resulteert in een mix van institutionele en menselijke elementen. "Ik ben van mening dat kunst moet reflecteren op kunst en tegelijk op onze toestand als mens. [...] Elk kunstwerk ontstaat uit een intieme belevenis en ontvouwt zich al snel in de richting van bredere horizonten", aldus Boutros. Voor dit werk nam de kunstenaar als vertrekpunt een T-shirt van curator Philippe Van Cauteren. Hij bedekte het shirt met een stuk marmer in een gelijkaardige vorm. Het marmer omsluit de hoop, de visie en het werk van de curator, die een essentiële rol speelde bij het maken van deze tentoonstelling.

35. *No Light in White Light*, 2014

(Geen licht in wit licht)

video (11 min)

Een Syriac-priester start met het lezen uit Genesis in het Aramees – een dode taal – enkele minuten voor de duisternis valt in een bos in Mount Lebanon. Naarmate het donkerder wordt, wordt het lezen moeilijker en moeilijker. De priester stopt met het lezen van de tekst wanneer de woorden in het Aramees volledig vervagen in de nacht.

Beste Charbel, aan het begin van de tentoonstelling is er een zone die je omschrijft als een drempel van vertrouwen. Welke betekenis heeft het begrip vertrouwen in jouw werk?

Vertrouwen is essentieel in het leven en voor het begrijpen van een kunstwerk. Het is onontbeerlijk om een diepgaande relatie tussen twee personen tot stand te brengen. Vertrouwen is ook noodzakelijk tussen een kijker en een kunstwerk. In mijn werk wordt het begrip op de spits gedreven omdat de ongrijpbare materie van waaruit ik creëer niet waarneembaar is. Wanneer we te maken hebben met het onzichtbare, wordt geloof het medium.

De tentoonstelling in S.M.A.K. is bijzonder in de zin dat ze een eerbetoon is aan jouw tentoonstelling 'The Distance Between Your Eyes and the Sun', die onlangs in het Beirut Art Center plaatsvond. Door de politieke omstandigheden en de manifestaties in Beiroet was deze enkel op de dag van de vernissage open voor het publiek. De opstelling hier in S.M.A.K. 'omhelst' bijna letterlijk deze vroegere tentoonstelling. Hoe zie jij dit?

De tentoonstelling in S.M.A.K. is tweeledig. De twee delen zijn complementair en volgen elk een eigen logica maar werken naadloos samen. Ze functioneren synergetisch. In het midden bevindt zich een tentoonstelling en kunstwerk waar onder meer bezoekers, werk, kunstenaar, tentoonstelling, instituut en kunstmarkt samen een nieuw paradigma, een nieuwe conditie vormen.

De vroegere tentoonstelling wordt omgeven door de nieuwe. Ze lijkt mee te drijven met een universum van mijmeringen en is samengesteld uit verschillende 'haltes' die nog het meest lijken op een opeenvolging van dromen. De tentoonstelling in het midden is een spiegel van mijn tentoonstelling in het Beirut Art Center, die opende op 17 oktober, op dezelfde avond van de manifestaties die nu nog aan de gang zijn in Libanon. Uit solidariteit met deze belangrijke volksopstand werd het volledige programma van 'Home Works 8', een kunstbiënnale, geannuleerd. Het is dus zo dat een tentoonstelling die maar één dag open bleef, hier opnieuw tevoorschijn komt.

Je zou kunnen zeggen dat elke tentoonstellingszaal zich focust op een thema, een idee of een principe. In jouw werk is het alsof er 'champs d'action' ontstaan rond ideeën zoals de nacht, de slaap, de liefde en tegelijk is er de notie van diverse geografieën en verschillende tijden. Kan je dit wat meer toelichten?

Inderdaad, er zijn 'champs d'action', zoals de nacht en de slaap, etherische materie die ik oplaad met verhalen. In de zalen rond de hoofdzaal bevinden er zich voornamelijk 'haltes', zoals ik ze

benoem, die zich elk richten op een thema. Elke 'halte' helpt ons doordringen tot een sfeer. De tentoonstelling is als een initiatiereis die begint bij de slaap, doorheen een gedroomd landschap trekt en eindigt in een inktzwarte nacht.

Elk van jouw tentoonstellingen stelt het begrip tentoonstelling in vraag of gebruikt de tentoonstellingsplek en zijn 'instrumenten' (de curator, de galeriehouder, ...) als materiaal. Vanwaar deze bijzondere mix van 'institutionele' elementen uit de kunstwereld met aspecten die raken aan de mens en zijn levenslot?

Ik geloof erin dat kunst moet nadenken over kunst en tegelijk ook over ons menszijn. Dit is heel specifiek voor mijn oeuvre, waarbinnen elk werk begint bij een intieme, doorleefde ervaring die zich al snel ontvouwt in bredere horizonten van onder meer geografische, historische en politieke orde. Alsof ik telescopisch te werk zou gaan. Elke tentoonstelling zie ik als een mogelijke nieuwe geografie die de realiteit moet herformuleren. Zo synchroniseert het licht van deze tentoonstelling met de zonsondergang in Beiroet en werd een eerste liefdesbrief van zeven jaar geleden opnieuw getypt en verstuurd ...

Aan het begin van de tentoonstelling bevindt zich een opvallende structuur: de 'Catwalk'. Maakt deze 'performatieve' constructie de relaties zichtbaar tussen de kijkers, het museum en het kunstwerk?

Dat klopt. Het is een manier om de verschillende bewegingsstromen binnen tentoonstellingen en de kunstwereld een nieuwe dynamiek te geven. 'Catwalk' is een verhoogd, 'onbevlekt' pad dat enkel voor de medewerkers van dit museum is bestemd en waarbij hun beweging wordt gescheiden van die van de overige bezoekers. Dit zorgt voor een bevreedende verhouding tussen de aanwezigen in de zaal. De museummedewerkers mogen de tentoonstellingsruimte enkel via dit pad betreden. Terwijl ze zich erop verplaatsen, zijn ze aan het 'performen', en dit voor de duur van de hele tentoonstelling.

Als een element dat is verbonden met de muren van de tentoonstellingszaal, lijkt 'Catwalk' de vroegere tentoonstelling te omarmen. Het verhoogde pad is een structureel ruimtelijk element en functioneert bovendien dubbelzinnig: enerzijds verheerlijkt het zijn gebruikers door hen letterlijk boven alles en iedereen te verheffen en biedt het hen ook het beste zicht op wat er in de tentoonstellingszaal is te zien; anderzijds creëert het afstand tussen de geprivilegieerde gebruikers en de gewone bezoekers, die zich, zoals gewoonlijk, op de vloer van de zaal verplaatsen. De structuur kan worden opgevat als een horizontale uitkijktoren en roept tegenstrijdige gevoelens op van bescherming en dominantie.

Zo verandert de perceptie op onder meer de erfgoedbewakers van het museum voortdurend: ze worden modellen en dansers, tot misschien zelfs predikers. De rollen die kunnen worden gespeeld, suggereer ik louter. Vanzelfsprekend kunnen zowel de museumme-

dewerkers als de bezoekers de door mij voorgestelde regels van dit spel negeren. Vragen rond geloof en vertrouwen, die voortdurend terugkeren in mijn werk, duiken hier opnieuw op, in de zin dat het succes van de gesuggereerde performance van de spelers (de museummedewerkers en –bezoekers) afhankelijk is.

Een sleutelwerk dat wordt omgeven door ‘Catwalk’ is ‘An Artwork That Is Shown Close to the Model of the Unrealized Project Where Ideally That Work Should Be Shown’. Als museumdirecteur ben ik bijzonder geïnteresseerd in utopische projecten rond musea.

Temidden van ‘Catwalk’ staat een model van een museum, een museum in afwachting dat specifiek werd ontwikkeld voor een welbepaald kunstwerk: een kleine glazen bol waarin een traan van een galeriehoudster zich vermengt met water van de Atlantische Oceaan. Kunstwerken worden van de ene tentoonstelling naar de andere vervoerd en van de ene ruimte naar de andere overgebracht, waarbij ze telkens in combinatie met andere werken worden getoond, bij ander licht, bij verschillende temperaturen, in verschillende steden etc. In dit voorstel wordt het kunstwerk tentoongesteld in de ideale architectuur ervoor. Twee elementen geven de constructie conceptueel vorm: het eerste is het kunstwerk zelf; het tweede is een fantoom, een verschijning die altijd samengaat met het werk, een mogelijkheid die niet voltooid is en dat ook nooit zal zijn, die altijd op haar voltooiing zal wachten.

Je hebt een speciale band met materialen, de dragers van inhoud. Net als marmer, was, tekst en handelingen bij bepaalde gebeurtenissen, is ook de tijd voor jou een materiaal. Sommige van jouw kunstwerken raken aan sculptuur, andere aan performance, maar je oeuvre wordt vooral gekenmerkt door een bepaalde ‘toestand’. Hoe benader je materialen? En wat betekent voor jou het begrip sculptuur in relatie tot je werk?

Hoewel mijn kunstwerken een fysieke vorm aannemen, ben ik niet zozeer geïnteresseerd in het fysieke van materie. Mijn werken hebben te maken met materie die meestal, zoals ik al eerder opmerkte, ontastbaar is. Misschien is dit de essentie van mijn werk: onzichtbaarheid ‘sculpteren’ en als materie behandelen. Terwijl bij zuivere beeldhouwkunst de bewerkte materie tastbaar en fysiek is. Als we bij wijze van voorbeeld de was van gestolen votiefkaarsen nemen, die we hier in veel werken aantreffen, is het niet het materiaal ‘was’ dat me interesseert maar eerder de onzichtbare sluier van wensen en verlangens die eromheen zweeft. Zo heb ik in ‘Night Cartography #3’ dan weer de stof van een reismasker, doordrenkt met mijn eigen dromen, met was ‘toegedekt’.

In je werk zit ook een bepaalde notie van archiveren, inventariseren in verschillende vormen vervat. Cartografieën en inventarissen van het onzichtbare ...

Een inventaris van het onzichtbare. Dat is precies wat het is. Of nog: hoe valt iets te wegen dat geen gewicht heeft? Is een zonnestraal van gisteren soortgelijk aan een zonnestraal van vandaag?

Wat verwacht je van de bezoekers? Welk advies geef je hen mee om jouw werk en deze tentoonstelling beter te begrijpen?

Neem de tijd om mijn korte tekstjes te lezen. Ze zijn terug te vinden in de legende bij het grondplan van deze tentoonstelling, vormen een belangrijk onderdeel van de kunstwerken en helpen om door de tentoonstelling te navigeren. Ze beschrijven handelingen waaruit de werken zijn ontstaan maar geven hun betekenis niet prijs. Zie het een beetje als een roman.

Vlaanderen
verbeelding werkt

Degroof
Petercam

Nationale
Loterij

FONDATION
WILLAME
STICHTING

SQUARE GROUP

agilias De Standaard

art

La Libre